

СЕГА ТОЙ СТРУВА ПОВЕЧЕ ОТЪ ВСИЧКИЯ НИ ИМОТЪ

Грозьо бѣ единствено момче на много богати родители. Баща му се занимаваше съ търговия. Държеше две слугини и имаше много хубавъ автомобилъ. Синътъ ходѣше въ училище. Презъ свободното си

време не се свѣрташе въ кѣщи. Дружеше съ най-лошитѣ деца и всѣки день правѣше изъ квартала пакости. Вечеръ се прибираше късно, капналъ отъ умора, и лѣгаше да спи, безъ да вечеря. Сутринъ едва го разбуждаха. И, макаръ че бѣ вече въ IV отдѣление, стѣгаше го слугинята. Тя му изрѣзваше ноктитѣ, изчистваше му обувкитѣ. Обличаше го. Презъ всичкото това време той се прозяваше или я за-

качаше. Но най-голѣмо наказание за всички въ кѣщи бѣ, когато сѣдаше сутринъ да закуси. Масата биваше всѣкога отрупана съ закуски. Но той млѣко не искаше да пие, че имало смѣтана, макаръ слугинята да го прецеждаше, преди да го налѣе въ чашата. Сиренето помирисваше, безъ да хапне отъ него. Намазанитѣ съ прѣсно масло и мармаладъ парчета хлѣбъ само обръщаше и ги оставяше. Не помагаша нито молбитѣ на майка му, нито заплашванията на баща му. Никога не бѣ доволенъ и отъ дрехитѣ си. Палтото било нѣщо широко. Панталонитѣ го стѣгали. Копчетата на блузата му не били хубави. Обущата го убивали. Тия разправи и се повтаряха всѣка сутринъ. И, макаръ че го откарваха до училище съ автомобилъ, той все закѣсняваше. А и тамъ не бѣ добре съ другаритѣ си. Обичаше да се заяжда. Разваляше имъ игритѣ. Направѣше ли нѣкоя пакостъ, бѣрзаше да